

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. София, 06.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 15.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **2533** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 68 от 02.12.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е одобрен кадастралния регистър на имот идентификатор № 68134.1930.159, № 68134.1930.159.3 и № 68134.1930.159.4, по отношение на които като собственик е записан [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, в оспорената ѝ част, тъй като твърди, че той е собственик на имоти с идентификатори № 68134.1930.159, № 68134.1930.159.3 и № 68134.1930.159.4, като твърди, че в тази връзка е изпълнил задълженията си по чл. 38 ал. 1 от ЗКИР и е представил съответни документи за собственост за посочените имоти. Твърди, че притежава имотите по силата на правоприемство, като излага подробни съображения за това. Твърди, че като не се е съобразил с представените документи за собственост и е записал в кадастралния регистър като собственик на имотите [фирма], административният орган е издал незаконосъобразна заповед в противоречие с фактическото положение. Иска оспорената заповед в оспорената ѝ част да бъде отменена и преписката върната на административния орган, за да бъде отразен верният собственик на имотите.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адв. М., изразява становище, че жалбата е неоснователна, като изтъква, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 38 ал. 1 от ЗКИР и не е представил доказателства за собственост на имотите, от които да бъде направен

безспорен извод, че същият е собственик на имотите. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Заинтересованата страна [фирма], чрез процесуалния си представител адв. Д., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Твърди, че жалбоподателят не е представил документи за собственост, които да доказват, че същият е собственик на имотите, а представените доказателства не доказват правото му на собственост. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Жалбата е подадена в срок, от страна – заинтересована от оспорването на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Настоящият състав приема, че жалбоподателят е „заинтересовано лице” по смисъла на чл.49, ал.1 ЗКИР, доколкото претендира да е съсобственик на недвижим имот, който непосредствено се засяга от процесната Заповед. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

В съответствие с разпоредбата на чл. 35, ал. 1 ЗКИР административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „В.” – СО е открито със Заповед № РД – 16 – 5 от 05.03.2008г. (стр. 48) на изпълнителния директор на АГКК. Тази Заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 32 от 25.03.2008г. и е разгласена чрез средствата за масово осведомяване - чл. 35, ал. 3 ЗКИР. Съдържанието на Заповедта съответства на изискването на ал. 2 на чл. 35 ЗКИР: определен е районът за който ще се изработват кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице на което се възлага дейността по изработването, графикът за извършване на дейностите, както и срокът за означаване на границите на поземлените имоти (ПИ). Изработените кадастрална карта и кадастрални регистри за процесната част от територията на район „В. са приети от службата по геодезия, картография и кадастър с Протокол № КД – 10 – 17 – 39 от 19.06.2009г. (стр. 52 - 57) и са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 88 от 06.11.2010г. (стр. 58).

По делото са ангажирани доказателства, че жалбоподателят е подал документи по чл. 38 ал. 1 от ЗКИР на 18.12.2009г., което е след изтичане на срока за възражения пред службата по геодезия, картография и кадастър относно отразените в приетата кадастрална карта и кадастрален регистър. С тази молба е представен АДС № 00662 от 12.02.1998г., с който е актуван като държавна собственост имот – терен с обща площ от 505 кв.м., от която 223 застроена с производствена сграда – възлова станция – 1 етаж монолитна, стоманобетонена, построена през 1945г. с обща застроена площ от 160 кв.м. и склад – 1 етаж – монолитен, стоманобетонен, построен 1945г. с площ 63 кв.м., като по АДС тези имоти са представени за стопанисване на НЕК АД, поделение „Електроснабдяване С.”. По делото не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е подал възражение срещу приетата кадастрална карта и кадастрален регистър.

Заинтересованата страна в това производство е представила АДС от 26.09.1952г. и АОС № 788 от 26.03.2001г. за имот съставляващ парцел I – за подстанция с площ от 2385 кв.м., заедно с двуетажна масивна жилищна сграда, разположена в североизточната част на парцела с площ 118 кв.м. Този имот е предоставен и е включен в капитала на заинтересованата страна [фирма].

Въз основа на горното е издадена оспорената в това производство заповед в оспорената

й част.

По делото е приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност и при направени надлежни справки и оглед на място. От СТЕ се установява, че имотът, описан в АДС № 00662 от 12.02.1998г. не е посочен с отделен планоснимачен номер и не е нанесен в кадастралния план. Установено е, че по описанието в АДС не може да бъде определено точното местоположение на имота с площ от 505 кв.м. Установено е, че имотът описан в АДС № 00662 от 12.02.1998г. представлява част от имота с идентификатор № 68134.1930.159, като обаче точните му граници не могат да бъдат определени, тъй като не са нанесени в кадастралния план и не са материализирани на място.

Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и при съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. По смисъла на <http://pravo5.ciela.net/Dispatcher.aspx?Destination=RefDocs&Method=RefsFromActs&DocId=2134918656&IdType=1&No=24&SubNo=0&IdItem=29&DocTitle=%D0%97%D0%90%D0%9A%D0%9E%D0%9D%20%D0%97%D0%90%20%D0%9A%D0%90%D0%94%D0%90%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0%D0%90%20%D0%98%20%D0%98%D0%9C%D0%9E%D0%A2%D0%9D%D0%98%D0%AF%20%D0%A0%D0%95%D0%93%D0%98%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0&lang=bg-BG> чл. 24 от ЗКИР основна единица на кадастъра е поземленият имот, определен с граници съобразно правото на собственост. В чл. 41 от ЗКИР и чл. 41 от Наредба №3/ 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) е предвидено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред и от геодезически или фотограметрични измервания.

В производството по чл. 35 – чл. 50 от ЗКИР основните данни които са предмет на кадастъра по чл.27, ал.1, т.1 и чл.30, ал.2, т.2 се предоставят на АГКК по реда на чл.36, чл.37 и чл.38. В рамките на това производство заинтересованите лица са активно легитимирани да предоставят данни относно границите и собствеността на имотите си. В процесния случай в тежест на жалбоподателя е било да удостовери настъпилите през 2000г. и 2008г. промени в собствеността върху процесните обекти – имот и двете

сгради на възлова подстанция „П.“ и склад. По делото не са ангажирани доказателства в рамките на производството по създаване на процесните кадастрална карта и кадастрални регистри жалбоподателят да се е легитимирал като собственик на имот с идентификатор 68134.1930.159, 68134.1930.159.3 и 68134.1930.159.4 по реда, установен в ЗКИР и подзаконовите нормативни актове. В този смисъл съдът приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 39, ал. 3 от Наредба №3 да представи доказателства, удостоверяващи правата му върху процесните имоти.

Съдът намира за неотнормими към предмета на спора и не обсъжда представените от жалбоподателя писмени доказателства, а именно Молба рег. № 99 – 364 от 18.12.2009г., тъй като не е представена в конкретното производство по одобряване на кадастралната карта и кадастрален регистър, представена е много по – късно след изтичането на срока за възражения. Като остана недоказано и твърдението на жалбоподателя, че е подал съответните документи по чл. 38 ал. 1 от ЗКИР в срок.

Най – накрая видно от изслушаната, приета и неоспорена от страните СТЕ имотите, по отношение на които се оспорва заповедта, не са били нанесени в кадастъра, като по този начин не е възможно и тяхното индивидуализиране като обекти на кадастъра, за да могат същите да бъдат записани на съответния техен собственик.

След приключване на производството по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри по чл. 49, ал.1 ЗКИР за жалбоподателят остава открита възможността да поиска изменение в отразените данни за процесния имот в производство по отстраняване на непълноти и грешки, по реда и при условията на чл.53 и сл. ЗКИР.

Предвид изложеното, съдът намира, че заповед № РД – 18 - 68 от 02.12.2010г. на изпълнителния директор на АГКК, в оспорваната ѝ част, е законосъобразна, издадена при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора съдът намира за неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски и за основателни исканията на ответинка и заинтересованата страна за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 68 от 02.12.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта с която е одобрен кадастралния регистър на имот идентификатор № 68134.1930.159, № 68134.1930.159.3 и № 68134.1930.159.4.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Агенция по геодезия, картография и кадастър сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноски за тази инстанция.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на [фирма] сумата от 540 (петстотин и четиридесет) лева, разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от

съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: